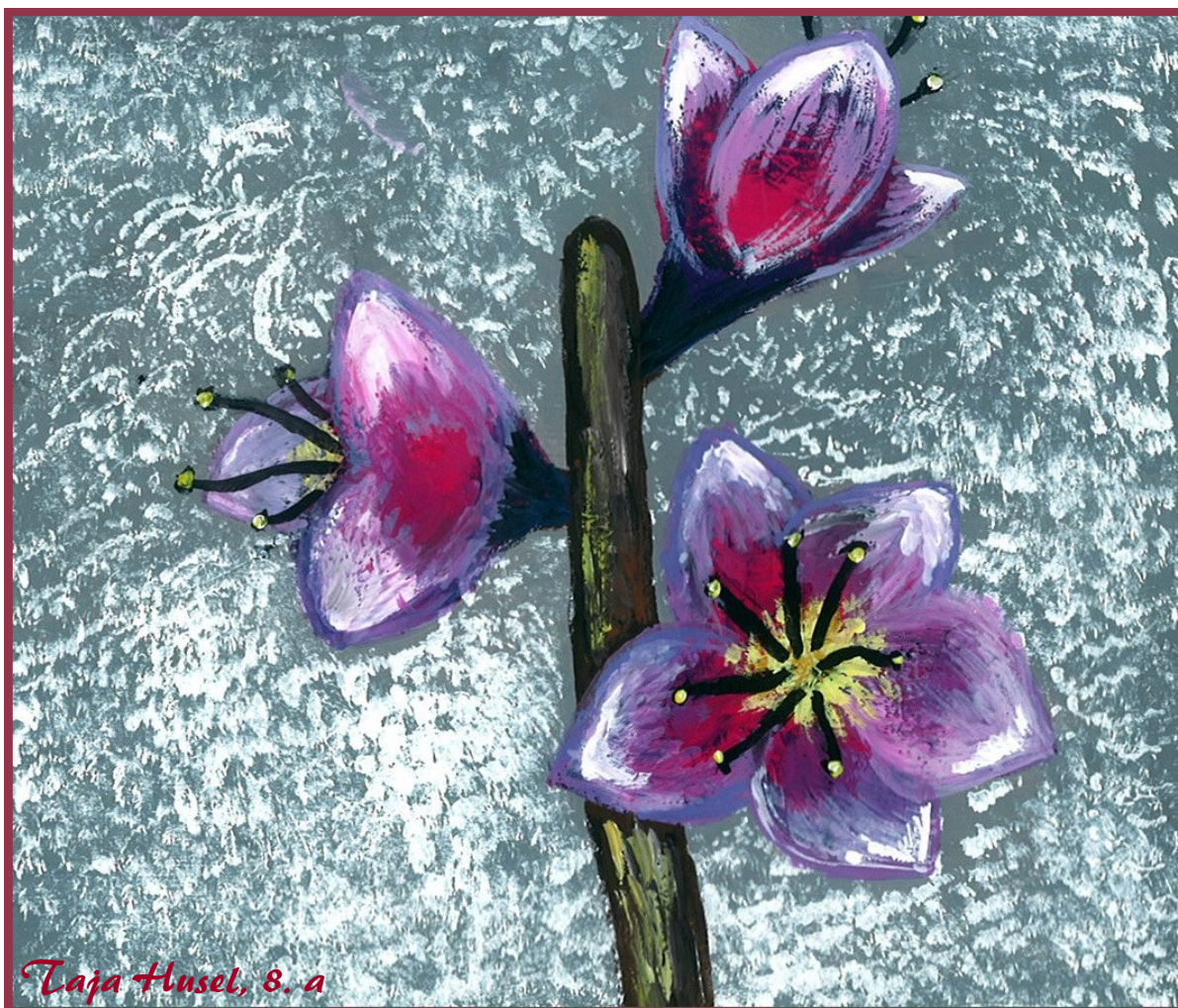

OSNOVNA
ŠOLA
ORMOŽ

Ormožanček

LETNIK 2014/2015, ŠTEVILKA 2

MAREC 2015

Taja Husel, 8. a

Rubrike

Foto zgodba *Ustvarjalnica*
Krožek se predstavi *Moj razred*
Pokukajmo v šolo *Dogajalo se je* *Intervju*
Kolumna *Razvedrilo* *Dnevi dejavnosti*

UVODNIK

Čas nezadržno teče. Ure in dnevi minevajo tako hitro, da včasih komaj uspemo slediti dogodkom. Pomlad je že prišla v naše kraje. Vse okrog nas se prebuja. Mi pa bi raje spali. Pozabili bi na obveznosti, ki nam jih nalaga življenje. A to žal ni mogoče, kajti pred nami je še zadnja tretjina šolskega leta, ki bo najtežja. Prihajajo testi, spraševanja in nacionalna preverjanja znanja, ki nam bodo grenili življenje še naslednje tri mesece. Če se bomo potrudili in se pridno učili, bomo lahko ponosni nase, ko bomo ob koncu leta pogledali v spričevalo. Ampak vse le ni tako slabo, kot se zdi. Prišla je pomlad, čaka nas sveži zrak, da ga zajamemo in pozabimo na skrbi. Rože so začele cveteti in ptiči so prileteli iz toplih krajev. Vse to nas navdaja z dobro voljo in nas razveseljuje, tako kot novi Ormožanček. Z njim se bomo spomnili pomembnih dogodkov, ki so se dogajali vse od januarja naprej. V njem boste lahko do potankosti ugotovili, kaj vse se skriva za vrati učilnice številka 4 in še veliko drugega.

Lepo se imejte!

Larisa Šek, glavna novinarka

»Če se bomo potrudili
in se pridno učili,
bomo lahko ponosni
nase, ko bomo ob
koncu leta pogledali v
spričevalo.«

KOLOFON

ORMOŽANČEK, glasilo Osnovne šole Ormož

Letnik 2014/2015, številka 2

NOVINARJI: Larisa Šek, 7. a, Matic Petek, 7. b,
Ana Zemljič, 8. a, Zala Cunk, 7. b

MENTORICI

Oblikovanje in fotografija: Renata Pučko, prof.
matematike in računalništva

Lektoriranje: Tina Zadravec, prof. slovenščine

Časopis je dostopen tudi v spletni obliki na spletni strani Osnovna šole Ormož: www.osormoz.si.

OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ
Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

NAPOVEDNIK

Kulturni dnevi	4	Učiteljica Irena Blagovič
Naravoslovni dnevi	8	Priprave na dan Evrope
Tehniški dnevi	11	
Moj razred	12	6. a in b
Krožek se predstavi	14	Modelarski krožek
Pokukajmo v ...	16	
Naši dosežki	18	Učilnico št. 4
Kolumna	21	
Na klepetu z ...	22	Rezultati tekmovanj
Dogajalo se je	24	
Ustvarjalnica	30	20 let raziskovanja
Foto zgodba	33	
Razvedrilo	34	Zimski športni dan

7., 8. in 9. razred v SNG Maribor

Čarobna piščal navdušila tudi tiste, ki niso ljubitelji opere

Zakaj bi danes še sploh hodili v gledališče, ko pa imamo filme? Zakaj v opero, ko pa imamo MP3.

Nekateri še vedno uživajo (uživamo) v klasični glasbi in umetnosti velikih skladateljev.

Wolfgang Amadeus Mozart je že kot mlad fant požel uspeh na vseh glasbenih področjih, igral pred cesarjem in že kot mlad napisal opero. Imel je absolutni posluš in zaradi vseh teh darov danes velja za enega največjih skladateljev. Vendar ... skoraj so ga kaznovali ... zaradi sposobnosti ... Bil je v cerkvi in poslušal skladbo, ki jo je igral cel orkester. Note za to skladbo so bile najbolj strogo varovana skrivnost in nihče jih ni smel videti. Ko pa je on skladbo poslušal, si je zaradi neverjetnega absolutnega posluha zapomnil vsako noto, vsak ton, ves ritem in druge podrobnosti VSAKEGA inštrumenta. Ko je on te note zapisal in jih je nekdo videl, ga je obtožil, da jih je prepisal. Na vso srečo je Mozartov prijatelj vedel za to njegovo izjemno sposobnost in ga niso kaznovali. Njegova zadnja opera je bila ravno Čarobna piščal, zadnja skladba pa Rekviem (pogrebni "koncert"). Ni je dokončal, za to so poskrbeli drugi. Ali mogoče mislite, da so to skladbo igrali na njegovem pogrebu? Čeprav ga je poznala velika večina takrat znanega sveta, je ves svoj denar

porabil za nepotrebne stvari. Zaradi tega, ker ni imel denarja za pogreb, so ga le zakopali. Še danes ne vemo, kje je pokopan.

Naša šola si je ogledala »Čarobno piščal« v SNG Maribor.

Opera govori o princu Taminu, ki skuša rešiti hčer Kraljice noči Pamino. Ob tem naleti na vrsto težav, pomaga mu prijatelj Papageno in zgodba se srečno konča.

Meni, in verjetno tudi drugim ljubiteljem klasične glasbe, se je opera zdela super in zanimiva, mogoče malo prekratka, tisti, ki pa jim brezvezno cviljenje v vseh možnih razponih ne ugaja, pa bi verjetno raje gledali veliko krajšo predstavo, zato je bila dolžina perfektna. Večina nas je iz opere odšla navdušena, zdi se mi, da so tisti, ki jim brezvezno cviljenje v vseh možnih razponih ne ugaja, svoje mnenje celo spremenili.

Matic Petek, 7. b

Martin Krpan iz knjige na odrske deske

December je tudi na OŠ Ormož čas, ko si privoščimo ogled gledališča. Maloštevilna oddelka 6. razreda sta si ogledala Levstikovega Martina Krpana v izvedbi SNG Maribor.

V ponedeljek, 15. 12. 2014, smo ob 8:20 šli na avtobus in se odpravili v Slovensko narodno gledališče Maribor. Šli smo gledat predstavo z naslovom Martin Krpan, prirejeno po delu Frana Levstika. Ko smo prispeli v gledališče, smo počakali, da je ura odbila 10:00. Ko so se ugasnile luči, se je predstava začela. Vsi smo bili presenečeni, saj smo namesto ljudi gledali skoraj pravo risanko.

Bil pa je še napovedovalec, ki je predstavljal Frana Levstika. Ko se je predstava končala, smo se z avtobusom odpravili nazaj v šolo, tam smo reševali še delovne liste v zvezi s predstavo. Šolski dan se je končal ob 12:45.

Bil je zelo lep.

Nicole Nemeč, 6. b

Obisk knjižnice v okviru projekta Rastem s knjigo

V četrtek, 18. 12. 2014, smo se učenci 7. a in 7. b razreda v okviru projekta Rastem s knjigo odpravili v knjižnico Frana Ksavra Meška Ormož. Tam smo dve šolski uri namenili raziskovanju knjižnice. Najprej nam je knjižničarka Nina Šulek predstavila knjižnico in nam razložila sistem postavitve knjig v prostoru. Predstavila nam je tudi računalniški program COBBIS-OPAC za lažje iskanje knjig. Potem smo se razdelili v skupine in s pomočjo že prej omenjenega programa iskali knjige s seznama.

Nato je sledil ogled kratkega filma, v katerem nas je nagovoril Slavko Pregl, pisatelj, ki je napisal knjigo z naslovom Odprava zelenega zmaja, ki jo je ilustriral Marjan Manček. To knjigo smo na koncu dobili v dar, se zahvalili knjižničarki in odšli polni novih napotkov za raziskovanje knjižnice in iskanje knjig.

Larisa Šek, 7. a

Ogled gledališke predstave v SLG Celje (4. in 5. razred)

Zrcalce, zrcalce ...

V torek, 23. 12. 2014, smo se učenci četrtega in petega razreda odpravili v Slovensko ljudsko gledališče Celje. Tam smo si ogledali predstavo Sneguljčica. V predstavi so nastopali palčki, Sneguljčica, hudobna mačeha, princ in lovec. Govorili so zelo lepo in razločno. Pokazali so tudi svoja čustva. Ko so palčki Sneguljčico našli mrtvo, so se vsi razjokali. Ko je bilo kaj smešnega, so se vsi tako zelo smejali ...

Palček, po imenu Zaspanko, je bil ves čas zaspan, palček Veselko je bil ves čas vesel, palček Nežko je bil vedno nežen in palček Strahopetko se je ves čas nečesa bal. Sneguljčica je bila navihana in tudi malo sramežljiva, mačeha pa hudobna in nesramna. Takšno predstavo bi si z velikim veseljem še ogledala in tudi takšnih dni si še želim, saj je bilo zelo lepo in zabavno!

Zala Jurkovič, 5. b

Predstava je bila zanimiva, prav tako pa tudi Pravljična dežela, ki smo si jo ogledali pred predstavo. Tam smo peli, plesali in se zabavali s pravljičnimi bitji, poslušali pravljice, ki so nam jih starši brali v otroštvu. Po obisku Pravljične dežele smo se odpravili na sprehod po mestu Celje. Cela predstava je bila zelo napeta in zato tudi zelo zanimiva. Po predstavi smo naredili nepozabno fotografijo, na kateri smo si bili zelo všeč. To je bilo nepozabno pravljično doživetje.

*Pia Šek, Melani Klajderič,
Maša Baum, Nuša Ciglar - 5. a*

Kulturni dan – 7. razred

Iz slovarja v besedni zaklad

Na kulturnem dnevu (12. 2.) smo učenci 7. razreda spoznavali slovarje. Majhne, velike, tiskane, spletne ... narečnega, terminološkega, etimološkega, slikovnega, večjezičnega, enojezičnega, slovar tujk in seveda SSKJ.

Obnovili smo že znano o SSKJ-ju, spoznali pa tudi, da v frazeološkem gnezdu najdemo številne pregovore, stalne besedne zveze oz. fraze. Največja zanimivost pa je bilo odkritje, da fraz dobesedno ne moremo prevajati v tuji jezik ... Kmalu nam je bilo jasno, zakaj so nekateri le bežni poznavalci tujega jezika tako slabi prevajalci. Pri frazah se zagotovo ustavi. Spoznali smo marsikatero doslej neznano slovensko frazo in ji poiskali angleški sopomenski par. Pri tem smo se zabavali in bogatili svoj besedni zaklad.

Tina Zadavec, nosilka KD za 7. razred

Kulturni dan – 8. razred

Od romantike k romantiku

V 8. razredu smo se ukvarjali z obdobjem romantika in z najpomembnejšim predstavnikom romantike Francetom Prešernom. Ponovili smo vse o njegovem življenju, o obdobju romantika in o njegovih prebranih pesmih. Vse to smo potem utrdili s kvizom. Ustvarjali smo tudi svojo romantično pesem in likovno ustvarjali na temo pesmi Povodni mož.

Eno uro smo posvetili tudi romantiki v glasbi.

Sonja Muhič, nosilka KD za 8. razred

Kulturni dan – 9. razred

Impresionizem

V 9. razredu smo interdisciplinarno spoznavali (zgodovina, slovenska književnost, glasbena umetnost, likovna umetnost) obdobje na prelomu iz 19. stoletja v 20. stoletje. Spoznali smo zgodovinske okoliščine časa izpred sto let in značilnosti slovenske moderne ter evropskega fin de siècle. Ob primerih adel različnih umetnosti (likovnih, glasbenih, literarnih) smo iskali razlike med smermi nove romantike, dekadence, simbolizma, impresionizma, torej med smermi, ki so se razvile v takratnem obdobju. Učenci smo analizirali impresionistično pesem in tvorili sliko v stilu tega obdobja.

Obdobje impresionizma smo tako spoznali skozi uporabo in ustvarjanje, kar si je lažje zapomniti. Povezava različnih predmetov nam je ponudila širši pogled takratnega obdobja in razumevanje, da je bilo druženje drobnih vtisov takrat moderno.

mag. Irena Kandrič Koval, nosilka KD za 9. razred

Da smo bili res ustvarjalni, naj bo dokaz naslednja pesem:

Njegov dotik

Njegov nasmeh je kot droga,
ki nikoli ne popusti
in tako se mi zdi,
da tej zaljubljenosti konca ni.

Njegov glas me zadene
kot igla v žilo
in zdi se, kot da srce
mi je hitreje poskočilo.

Njegove oči me popeljejo
v najbolj oddaljene globine,
kjer ljubezen nikoli ne mine.

Njegov dotik je zame
kot obsodba na nesmiselno življenje,
saj on je moj razlog za veselje,
a kaj, ko enako velja za trpljenje.

Ana Zemljič, 8. a

4. razred praznuje gregorjevo

Z gregorčki po Lešniškem potoku

Učiteljica nam je dala nalogo izdelati gregorčke. Doma sem se takoj lotila dela. Moj gregorček je bil rdeče barve, ob robu sta bili dve smreki in imel je okna. Komaj sem čakala, da ga bom naslednji dan spuščala po Lešniškem potoku, pekla in se zabavala s sošolci. Zjutraj sem prišla v šolo zgodaj zjutraj, saj smo delali kvašene ptičke. Z veseljem smo jih naredili. Zelo omamno je dišalo po učilnici in po hodniku. Pri likovni umetnosti so ostali dokončevali svoje gregorčke. Mojega je učiteljica šla pokazat ravnateljici, saj ji je bil neznansko všeč. Jaz sem delala podlage za gregorčke. Po likovni je bilo konec pouka. Ob 16.00 smo se zbrali v šoli. Učiteljica je odraslim razdelila kavo in vsi smo dobili ptičke. Čeprav mojih staršev ni bilo, sta prišli sestra Maša in sestrična Eva. Po slastni malici smo se odpravili na pot. Otroci smo bili zelo razigrani. Ko smo nekaj časa hodili, smo prispele do Lešniškega potoka. Otroci smo bili navdušeni, zapodili smo se k potoku. Najprej smo malce razmišljali, bi ali ne bi spustili gregorčkov v vodo. Na koncu smo se le odločili, da bomo spustili gregorčke, privezane na vrstico. V vodi je bilo veliko lepih, pisanih hišk, na obrežju pa živahnih četrtošolcev.

Prišla sem domov in bila prijetno utrujena. To je bil razigran dan, ki ga ne bom nikoli pozabila. Upam, da se tak lep dan še kdaj zgodi.

Aurora Nedog, 4. a

Vtisi učenk ...

V četrtek, 12. 3. 2015 smo imeli delavnice s starši za gregorjevo. Izdelali smo si ladjice iz tetrapakov. Zgornji del smo odrezali. Na dno smo nalepili svečo, za jambor pa smo uporabili leseno paličico. Ladjice smo si okrasili in bile so končane. Zvečer smo jih spustili po vodi. Dan smo preživeli zelo lepo.

Lea Obran, 4. b

Gregorjevo je praznik zaljubljenecv. Tega dne smo se skupaj s starši zbrali v šoli. V razredu nas je čakala učiteljica in pri sebi je imela pripomočke za izdelovanje. Vsak je izdelal svojo ladjico. Vsi smo bili zadovoljni in srečni smo odšli domov.

Maša Balažič, 4. b

Opis postopka

Kako sem izdelala hišico za gregorjevo ...

Postopek dela:

Poiskala sem si velik karton in iz njega izrezala stranice, okna, vrata in streho ter dimnik. Vse to sem pobarvala. Ko se je karton posušil, sem ga sestavila in zlepila skupaj ter dodala še streho in dimnik. V šoli mi je učiteljica zalepila svečo in dodala vrstico. Takrat je bila hišica popolna za preizkus v vodi.

Potrebščine:

- karton
- stiropor
- skalpel (nožek)
- sveča
- vroče lepilo
- vrstica
- tempera barve

Preizkus na vodi:

Z učiteljicami in s starši smo odšli na Lešniški potok in tam preizkusili svoje hišice. Veliko sošolcev ni moglo preizkusa popolno izvesti, saj je večini sošolcev hišica razpadla.

Poskusite še sami!

Maša Rizman Keček, 4. a

Nekoč se je gregorjevo praznovalo na prvi spomladanski dan. Ptički se ženijo tudi na valentinovo, 14. februarja. V Sloveniji je bolj veljalo, da se ptički ženijo na gregorjevo. Svetnik Gregor je na sebi nosil papeška oblačila. Pri sebi je imel škofovsko palico, knjigo in pisalno pero ali golo-ba.

Jona Lesar, 4. b

Na ta dan si lahko izdelamo gregorčke in jih spustimo v vodo. Tudi v našem razredu smo izdelali ladjice. Ker je izdelovanje ladjic zahtevno, smo povabili starše, da so nam pomagali. Najprej smo razrezali tetrapak in ga posprejali z barvnimi laki. V ladjico smo prilepili leseno palčko in svečko. Iz kolaž papirja smo izrezali in prilepili jadro. Ta popoln dan smo se imeli zelo lepo.

Ema Šoštarič, 4. b

Naravoslovni dan na Gimnaziji Ormož

V petek, 30. 1. 2015, je na gimnaziji Ormož potekal dan naravoslovja, kjer so se učenci iz osnovnih šol Ivanjkovci, Miklavž, Središče in Ormož udeležili kemijske, biološke, fizikalne, računalniške ali astronomske delavnice (planetarij).

Kemijsko delavnico sta vodila profesorja Peter Luknjar in Helena Kolarič ob pomoči dijakov kemikov 4. letnika. Učenci so se najprej ukvarjali s temo, imenovano Ravnotežje reakcije kompleksnih spojin. Pripravili so raztopino koordinacijske spojine diaminsrebrovega klorida in opazovali vplive koncentracije na ravnotežje reakcije. Nato so se ukvarjali še z ionskimi reakcijami. Pri vaji so ugotavljali, med katerimi raztopinami ionskih snovi potečejo kemijske reakcije oziroma pri katerih reakcijah nastanejo težko topne in plinaste snovi.

Na biološki delavnici so učenci ob laboratorijskem delu spoznavali oko sesalca. Spoznali so metodo seciranja, kjer so skušali ugotoviti in doumeti vlogo, ki jo opravlja posamezni del očesnega zrkla pri sprejemanju svetlobnih dražljajev, spoznavali so funkcijo posameznih delov očesa in notranjo ter zunanjo zgradbo očesa pri sesalcu. Delavnico sta vodili profesorici Vesna Pintarič in Helena Kolarič.

Na fizikalni delavnici, ki jo je vodil Roman Bobnarič, prof., z asistenco dijakov fizikov 4. letnika, so učenci spoznavali postopke merjenja v fiziki s pomočjo računalnika. Z meritvami so odgovarjali na vprašanja: - Kolikšna je hitrost zvoka?
-Kako močno je magnetno polje magneta?
-Koliko časa traja en nihaj nihala in kako je z njegovo dolžino?
-Kako hitro padamo?

V računalniški delavnici je bilo pripravljenih več dejavnosti. Ena od možnosti je bila 3D-fotografija, kjer so učenci spoznavali možnost ogleda in ustvarjanja 3D-fotografije s pomočjo navadnega fotoaparata. Druga možnost je bilo programiranje s programom Scratch, s pomočjo katerega so učenci programirali lastno igro labirint ali programiranje po sistemu računalništvo brez računalnika. Delavnico je vodila profesorica Lenka Keček Vaupotič.

V zadnji delavnici so učenci obiskali planetarij. Popeljali so jih na potovanje po naši galaksiji, kjer so spoznali najlepše grške mite in junake, ozvezdja našega neba, meglice in galaksije ter še mnogo zanimivega.

Larisa Šek, 7. a

Izdelki za »dan Evrope«

30. 3. 2015 smo na Osnovni šoli Ormož izvedli tehniški dan na temo treh držav: Litva, Švedska in Irska. Učenci od 1. do 9. razreda smo izdelovali izdelke za stojnice ob dnevu Evrope, ki ga bomo počastili 8. maja na grajski pristavi v Ormožu v organizaciji treh občin (Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž).

Ponedeljek, 30. 3., smo učenci ormoške šole pričeli s skupnim uvodom v jedilnici šole, ki ga je pripravila učiteljica Nataša Kolar, izvedli pa voditelji Matic Petek, Gašper Cvetko ter Niko Sovič. Preostale 4 ure pa so učenci preživeli s svojimi razredniki in pripravljali izdelke za stojnico.

Učenci 1. razreda so spoznavali Švedsko - izdelovali so lose in Pike Nogavičke iz stiropora in kartona.

V 2. razredu so spoznavali Litvo in izdelovali ribice iz das mase (Litva je znana po ribolovu), iz papirja so tudi izrezali ribice ter jih pobarvali v barvah litvanske zastave.

Tretješolci so iz kamnov izdelovali irske zastave. Naredili so tudi ovčke iz vate in tulcev in iz slanega testa naredili nekaj simbolov sreče, značilnih za Irsko.

Tudi v **četrtem razredu** so naredili izdelke na temo države Irske. Naredili so magnetne v obliki triperesnih deteljc in se učili irske pesmi in tradicionalne plesne.

V petem razredu so izdelali lesene konje, ki so znani na Švedskem. Pobarvali so jih v barve švedske zastave (modra, rumena).

Šesti razredi so izdelali majhne zastavice in osebne izkaznice o državi Litvi, ob tem pa so se učili in brali o republiki Litvi.

Sedmi razredi so izdelali zastave za vse tri države ter naredili lesene konje in štiriperesne detelje in podkve.

V osmem razredu so izdelovali irske gradove in okvirje za slike iz fimomase in izdelali švedske konje.

Devetošolci so izdelovali brošure, ki jih bomo delili na stojnicah ob dnevu Evrope.

Zala Cunk, 7. b

Naša generacija 2003 (6. a in b)

Mi smo učenci generacije 2003, ki smo skozi vsa ta leta spoznavali veliko novega ter se pridno učili in tako dosegali visoke cilje. Spodbudo za preostala leta šole in samostojno ter odgovorno življenje nam dajejo naši skrbni in odgovorni starši ter učitelji. Pred nami so še tri leta šole, saj smo komaj 6. razred, a vseeno se bomo še naprej trudili, kakor smo se tudi do zdaj.

Prvi šolski dan je bil za nas osupljiv! Vse je bilo novo in lepo, a niti malo zastrašujoče. Bili smo veseli zaradi tega, saj smo vedeli, da odraščamo in da dobivamo dolžnosti, kot je na primer domača naloga, ki smo je bili vsi veseli, saj smo takrat radi uganjali in spoznavali nove reči, znanja in predvsem svet. Bili smo v odličnih odnosih, saj smo še takrat bili premajhni, da bi razumeli »ZAKAJ?« je prepiranje. Seveda smo bili polni radosti, veselja, radovednosti ter igrivosti in zato smo vsak dan z veseljem prišli v šolo z veselimi obrazi in žarečimi lici. Črke, številke in prvi računi so se nam kar vrteli v glavi, toda nam je hitro uspelo. Najraje smo imeli sprehode skozi park ter igranje na igralih.

Skozi leta je vse postajalo težje, saj več nismo vedeli, »KAKO?« in »KAJ?«, vedno smo imeli polno glavo vprašanj, toda vsi radodarni in prijazni učitelji in učiteljice so nam vse razložili. Dogajale pa so se tudi zabavne in smešne reči, kot je na primer, ko smo enemu učencu našli staro banano v torbi ... ali pa, ko je šolski zvonec zazvonil, ena učenka pa je rekla: »In takrat je zazvonilo.« in še veliko vsega zanimivega.

Napočil je 6. razred. Na začetku smo malo težko sprejeli spremembo, ki nas je selila iz učilnice v učilnico, a naposled smo se nanjo navadili. Različni in novi predmeti niso delali prevelikih težav, toda kdaj pa kdaj tudi potrebujemo pomoč.

Pred kratkim smo bili v šoli v naravi v Ribnici na Pohorju. Tam smo bili v prečudovitih apartmajih s čudovitimi sobami ter restavracijo oz. jedilnico, v kateri smo jedli slastno hrano in včasih v sobah uživali ob najrazličnejših sladkarijah, ki smo jih prinesli od doma, ali pa ob pecivu, ki so nam ga prinesle naše tri radodarne in včasih tudi zabavne učiteljice. Na Ribnici na Pohorju smo najraje tako ali tako smučali. Smučali pa smo po zajtrku in po kosilu, seveda z odmorom, da se nam je hrana v želodcih plegla. En dan pa smo tudi imeli nočno smučanje ter se v svoje sobe vrnili utrujeni, da smo takoj po večerni higieni zaspali. Ko pa smo morali oditi, pa smo se vsi z žalostnimi obrazi odpravili v McDonalds in potem odšli na šolsko postajo k našim že težko čakajočim in nestrpnim staršem, da jim povemo o dogodivščinah.

Nismo v slabih odnosih, toda včasih imamo kakšne manjše prepire, a se hitro pobotamo. Kot vsaka skupina otrok si včasih tudi nagajamo, a se z veselimi obrazi vsi nasmejimo. Pridno se uči vsak učenec »NAŠE« generacije, saj vemo, da bomo zaradi dobrih ocen imeli dobro prihodnost.

Nika Horvat Sušanj

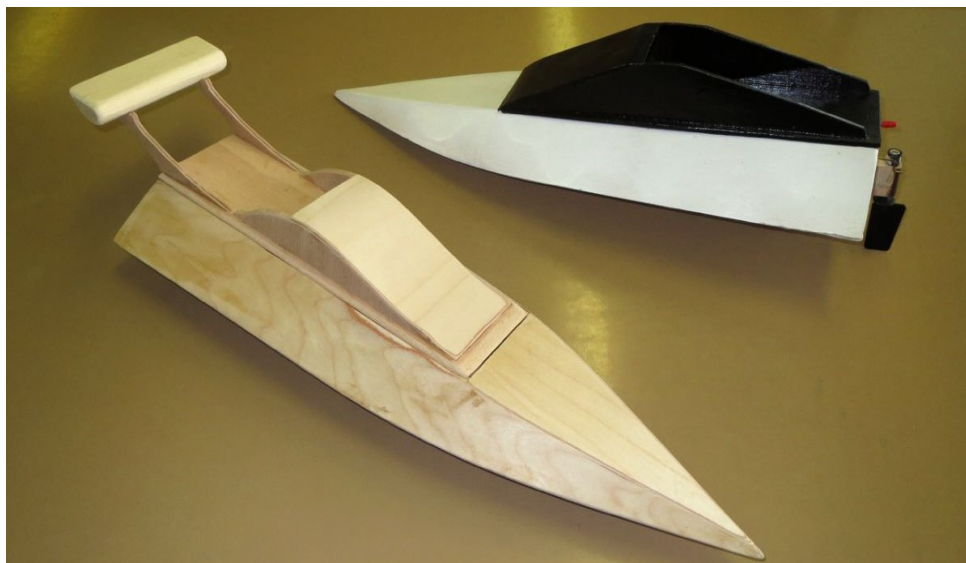
Modelarski krožek

Modelarski krožek uva-ja učence v svet modelarstva, ki marsikomu kasneje ostane kot hobi. Modelarji izdelujejo različne pomanjšane modele, to so lahko kopije avtomobilov, ladij, letal, raket ... Naloga modelarstva je izdelati model, ki oponaša funkcionalne lastnosti objekta, katerega

model izdelujejo (leteč model letala, ploven model ladje, premikajoče se vozilo). Modelarji pri svojem delu uporabljajo različne stroje (vibracijska žaga, vrtni stoj, kolutni brusilnik ...), orodja in pripomočke. Modele izdelujejo iz različnih materialov, največ pa iz vezane plošče, smrekovega lesa in balze (to je najlažji les na svetu, ki raste v tropskem gozdu in je primeren za gradnjo predvsem letalskih modelov).

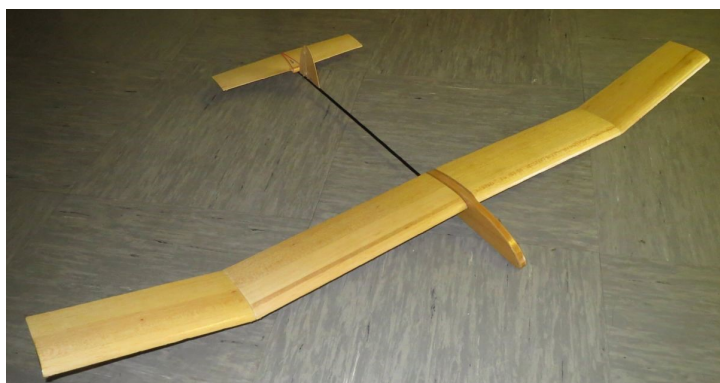
Modelarski krožek se izvaja v sredo 0. uro od 7.30 do 8.15. Obiskuje ga 13 učencev in 3 učenke, skupno 16 učencev iz šestega in sedmega razreda. Deset jih izdeluje prosto leteče jadralne letalske modele A1, kategorije F1H, ostalih šest pa modele čolnov MČ1. Modele izdelujejo po načrtu, pri tem pa morajo biti zelo natančni, saj le natančno izdelan model kasneje dobro leti oziroma pluje. Učenci na koncu preizkusijo letala na šolski zelenici, čolne pa v bazenu. **Ob uspešnem letu letala oziroma plovbi čolna je poplačan ves njihov trud.** Najuspešnejši učenci se ob koncu šolskega leta udeležijo področnega tekmovanja Mladih tehnikov, ki ga organizira Zveza za tehnično kulturo Slovenije.

Učenci modelarji pridobijo veliko ročnih spretnosti, spoznajo različne materiale, jih znajo obdelati in spoznajo njihove lastnosti. Najbolj pa izstopata vrline potrpežljivost in natančnost. To znanje in izkušnje s pridom uporabljajo v vsakdanjem življenju pri vseh opravilih.

Igor Kaučič, prof., mentor krožka

Za vrati učilnice 4

Pokukajmo za velika bela vrata v stari stavbi naše šole, izza katerih se zmeraj slišijo pritajeni zvoki bolj ali manj ubrane glasbe. Saj res - ena izmed učilnic je seveda posvečena prepletu otroških glasov z izbranimi zvoki glasbil, ki lahko postanejo tudi sredstva, s katerimi povemo, da nam je lepo, da smo jezni, da potrebujemo sprostitev, da bi radi izražali svoje umetniške navdihe.

Za velikimi vrati nastaja prav posebna vsakdanja zgodba, stkana iz tonov otroških grl, ki se trudijo zazveneti v pesmi, prav tako kot pred njimi že mnoge generacije. Ko pokukamo skozi vrata, nas najprej pozdravi klavir, takšen moderni, digitalni, čeprav učiteljica pravi, da ga čez star, dobro uglasi klavir s klavirci in strunami ni.

S sten učilnice nas pozdravljajo glasbila, ki so že odslužila svoje najboljše čase in nam tokrat nemo pripovedujejo zgodbe; tiste glasbene zgodbe, ko so na stari rog zaigrali poštarji, ki so prinesli pošto, ko je na klarinet zaigral fant iz sosednje vasi, ki se je učil igranja pri trgovcu, ki ga je vzel v uk. Časi, ko je stara, zdaj že počrnela flavta popeljala deklico na nastopu v sanjski svet pihal, časi, ko so činele strumno zazvenele, ko je domača godba korakala skozi mesto in sijala v prazničnih barvah prihajajočega praznika.

Sožitje s temi častitljivimi glasbili so na stenah spletle kitare, tiste navadne in tiste, ki potrebujejo elektriko. Število kitar dokazuje, da tudi učiteljica, ki pravi, da je učilnica njeno kraljestvo, obožuje igranje na kitare in to znanje in navdušenje prenaša na svoje učence.

Če pa pokukate v nekaj zaprtih omar, pa boste v njih našli drobna tolkala, ki jih poznamo pod imenom Orffova glasbila, saj nosijo ime po skladatelju, ki jih je skonstruiral pred več kot sto leti. Činele in palčke, ksilofoni in zvončki, tamburini in bobni in še drugi instrumenti postanejo prav zanimivi sopotniki, ko jih učenci med razrednim petjem vzamejo v roke in po trenutnem navdihu spremljajo svoje petje.

Pevske ure v razredu se vedno začenjajo s skupnim petjem na praktikabljih, ko učenci razvedrijo sebe in sošolce, ter se podajo v svet glasbe. Svet glasbe pa je čarovnija, ki si jo pričaramo s poslušanjem posnetkov preko sodobnih učnih sredstev. You tube, računalnik, facebook, e-mail, USB-ključek ... in podobne moderne zadeve postanejo naši

pomočniki, ki nas prav tako kot nekoč orkestri in pevci popeljejo po svetu. Glasbene mojstrovine, kot so opera, koncert, simfonični orkestri, znameniti dirigenti in glasbeniki, klasična, zabavna in rock glasba ... vse to nam je dostopno na vsakem koraku.

Takrat, ko večina učencev končuje pouk, pa se v glasbeni učilnici začenja pravo glasbeno pevsko delo; pevci, ki obiskujejo enega od treh šolskih zborov, se intenzivno pripravljajo na svoje pevske nastope. Učenci izbirnega predmeta Ansambelska igra se preizkušajo v igranju priljubljenih popevk, učenci v »bandu« se trudijo zaigrati novo pesem, učenci kitaristi se učijo novih prijemov na kitari, učenci, ki bi radi zvedeli več o glasbi, pa spoznavajo računalniški program, s katerim zapisujejo svoje glasbene ideje.

Me učenci glasbeniki se spletajo nova glasbena poznanstva in pevke mladinskega pevskega zbora pravkar načrtujejo prenočevanje v glasbeni učilnici.

Mogoče bi radi zvedeli še kakšne skrivnosti iz te učilnice. Pokukajte k nam, povprašajte zidove, ki so nemi pričevalci dogajanja skozi leta, desetletja, stoletje ... in če dobro prisluhnem, bom tudi jaz slišala svoj nežni glasek, ki je vztrajno ponavljal pesmico o mladem kurirčku, ki nas jo je učila moja nekdanja učiteljica glasbe.

Alenka Šalomon, predm. učit.

Tekmovanje iz biologije za 8. in 9. razred

Zlato priznanje: Nuša Žinko (9. a), Ana Klinc (9. a)

Bronasto priznanje: Špela Jambriško (8. b),

Lara Tušek (8. b), Urška Munda (8. b),

Nuša Žinko (9. a), Ana Klinc (9. a)

Mentorica: Mirjana Korpar, prof.

Tekmovanje iz znanja nemščine za 9. razred

Bronasto priznanje

Gašper Rajh, 9. b

Mentor: Sonja Muhič, pred. učit.

Tekmovanje iz znanja fizike

Srebrno priznanje

Nuša Žinko (9. a), Toni Kvar (9. b)

Bronasto priznanje

Nuša Cigler (8. a), Sofija Ivanuša (8. a),

Nuša Žinko (9. a), Toni Kvar (9. b)

Mentor: Igor Kaučič, prof.

Tekmovanje Ekokviz

Drugo leto zapored so se naši učenci preizkusili v tekmovanju Ekokviz. Tekmovanje je skupinske narave, skupino sestavljajo trije člani. Letos so bile obravnavane teme »Čebele in medonosne rastline«, »Les« in »Energija«. Ekipa mora odgovoriti na 30 vprašanj v čim krajšem času. Tekmovanje je potekalo 6. 3. 2015. Sodelovala je le ena ekipa, ki so jo sestavljali učenci 7. a-razreda Miha Komperšak, Larisa Šek in Domen Ladič. Dosegli so 61. mesto izmed 331 ekip na šolskem tekmovanju mariborske regije oziroma 288. mesto izmed 1312 ekip v Sloveniji.

Tekmovanje iz znanja angleščine za 8. razred

Srebrno priznanje: Ana Zemljič (8. a)

Bronasto priznanje: Ana Zemljič (8. a)

Mentorica: Mirjana Korpar, prof.

Cankarjevo tekmovanje

Srebrno priznanje: Nuša Cigler (8. a), Ana Zemljčič (8. a), Nuša Žinko (9. a)

Mentorica: mag. Irena Kandrič Koval
Bronasto priznanje:

2. razred

(mentorici: Aleksandra Kociper, prof., in Irena Blagovič, prof.)

Filip Kirič, Jan Ciglar, Pia Škorjanec, Kevin Meško, Anej Fafulič, Anej Žalar

3. razred

(mentorici: Dušanka Feguš, prof., in Maja Korban Črnjavič, prof.)

Maruša Leskovar, Luna Bradan, Kaja Fafulič, Katarina Ivanuša, Lea Pongrac, Taja Voršič, Alen Krabonja, Lana Meško, Luna Iza Pučko, Klemen Šoster

6. razred

(mentorica: Tina Zadravec, prof.)

Nika Horvat Sušanj, Dominika Raušl, Brina Voljč, Žiga Zadravec, Hana Pižeta, Tina Voljč

7. razred

(mentorica: Sonja Muhič, predm. učit.)

Matic Petek, Zala Cunk, Hana Potočnjak, Nina Bokša, Katja Tajhman, Maj Voršič, Larisa Šek

8. razred

(mentorica: mag. Irena Kandrič Koval)

Ana Zemljčič, Nuša Cigler

9. razred

(mentorica: mag. Irena Kandrič Koval)

Ana Klinc, Nuša Žinko, Nika Novak, Toni Kvar

Tekmovanje iz znanja računalništva - BOBER

Bronasto priznanje: Ela Petra Kirič (4. a), Iza Korpar (4. a), Jan Dogša (5. b), Maša Baum (5. a), Matic Kocbek (5. a), Nika Zidarič (5. b), Nuša Ciglar (5. b), Pia Šek (5. a), Tina Štuhec (5. a), Daniel Ivo Göbel Fridrih (6. a), Jakob Šnajder (6. a), Miha Munda (6. a), Žiga Zadravec (6. b), Gašper Cvetko (7. b), Ivan Borovičič (7. a), Larisa Šek (7. a), Matic Petek (7. b), Zala Cunk (7. b), Nuša Cigler (8. a), Taja Husel (8. a), Nuša Žnidarič (9. b), Toni Plavec (9. b)

Mentor: Roman Bobnarič, prof.

Tekmovanje iz znanja angleščine za 9. razred

Srebrno priznanje: Toni Kvar, 9. b;

Nika Polič, 9. b

Bronasto priznanje:

9. a: Julija Fric, Aleš Belec, Dario Brajković, Lea Serec; 9. b: Toni Kvar, Nika Polič, Žan Ivanuša

Mentorica: Marija Cvetko, predm. učit.

Med pripravami na matematično tekmovanje smo za rokav pocukali Nušo Žinko, ki ne pusti mimo praktično nobenega tekmovanja, ne da bi se ga udeležila na najvišji ravni. Ormožančka je zanimalo, kako je to mogoče, Nuši pa se je zapisalo ...

»V letošnjem šolskem letu sem se udeležila že veliko tekmovanj. Prednost udeleževanja tekmovanj, da na vsakem tekmovanju pridobiš neko novo splošno razgledanost, ki jo lahko potem velikokrat uporabiš v šoli pri pouku, srebrna in zlata priznanja na državnih ravni pa štejejo tudi za Zoisovo štipendijo. Imajo pa tudi tekmovanja slabe lastnosti. Organizacija tekmovanj se mi sicer zdi tako na šolski kot tudi regijski in državnih ravni načeloma dobra. Mogoče pa bi spremenila le razpored tekmovanj, da ne bi bila vsa »nagnetena« v kratko časovno obdobje, ampak bi bila razporejena enakomerno po celem šolskem letu. Skrajšala bi tudi kulturne programe pred tekmovanji in organizirala boljše malico/kosilo.«

Tekmovanje iz znanja kemije

Zlato priznanje:

Lara Tušek, 8. b

Srebrno priznanje:

Nuša Žinko, 9. a;

Ana Klinc, 9. a

Bronasto priznanje:

Nuša Cigler, 8. a; Špela Jambriško, 8. b; Nuša Kolarič, 8. a; Lara Tušek, 8. b; Urška Munda, 8. b; Tilen Veselko, 8. a; Nuša Žinko 9. a; Ana Klinc, 9. a; Toni Kvar, 9. b; Nika Novak, 9. a

Mentorica: Nataša Rizman Herga, prof.

Tekmovanje kresnička

Bronasto priznanje:

1. **A:** Jaka Horvat, Rene Voršič, Sara Lukman, Nino Novak (mentorica Danica Rižnar)
1. **B:** Jaka Vaupotič, Jure Kosi, Lan Žalar, Liona Dernikovič, Marijan Borovičkič, Ben-Maj Gašparič (mentorica Stanka Hebar)
2. **A:** Jan Ciglar, Lucas Vočanec, Rok Škorjanec (mentorica Irena Blagovič)
2. **B:** Matevž Jurčec, Filip Kirič, Riana Peteršič (mentorica Aleksandra Kociper)
3. **A:** Ana Žnidarič, Lana Zdravec, Jana Žnidarič, Blaž Majhen, Lea Pongrac (mentorica Maja Korban Črnjavič)
4. **A:** Gaj Bobnarič, Iza Korpar, Ivona Nedog (mentorica Mateja Meško)
4. **B:** Nino Verlek, Dino Kralj, Niko Ivanuša, Nina Leber Lah, Ana Štibler (mentorica Mateja Kovačič)
5. **A:** Melani Klajderič, Urška Pleger, Maša Baum (mentor Aleksander Šterman)
5. **B:** Nino Benjamin Kovačec (mentorica Breda Šandor)
6. **A:** Alina Planinc, Jakob Šnajder, David Trstenjak (mentorica Metka Lešničar)
6. **B:** Ajda Antolič (mentorica Brigita Brajkovič)
7. **A:** Miha Komperšak, Hana Potočnjak, Ivan Borovičkič (mentorica Brigita Brajkovič)
7. **B:** Blaž Jurkovič, Žiga Rizman Herga (mentorica Brigita Brajkovič)

Rokomet

Obe ekipe rokometišev sta zasedli 2. mesto na polfinalnem turnirju in s tem uvrstitev od 4. do 6. mesta v državi.

Ekipe fantov: Gašper Hebar, Blaž Zdravec, Aljoša Munda, Teo Šulek, Anže Notersberg, Žan Firšt Šeruga, Niko Sovič, Aleš Zemljič, Luka Pšak, Primož Ozmec, Žiga Rizman Herga, Gašper Cvetko, Filip Zorec
(trener: Saša Prapotnik, pomočnik trenerja: Uroš Krstič)

Ekipe deklet: Klara Branda, Zala Cunk, Eli Hergula, Špela Jambriško, Monika Lukman, Nika Polič, Urška Rodi, Ana Škorjanec, Lara Tušek, Nuša Žnidarič
(trenerka: Marjana Ozmec, pred. učit.)

Kolumna: Irena Blagovič, prof.

Moja filozofija poučevanja

Poučujem zato, ker mi je v veselje in izziv prenašati znanje na generacije malih nadebudnežev, ki bodo nekoč veliki. V veselje mi je obojestransko zadovoljstvo in ugotovitev, da je pouk zanimiv, da učenci želijo še več o določeni temi. Prav tako pa je potrebno razvijati določeno temo, ki jo učenci izpostavijo in je zelo pomembna za njihova kasnejša obdobja – torej pogovor o življenju. Če učencem znaš prisluhniti, dobiš tudi nagrado – sprejmejo te tudi kasneje in so ti hvaležni za tvojo pomoč. Še vedno te pozdravljajo, se ti nasmehnejo, spregovorijo s teboj ... Kakovost lastnega poučevanja vidim v dobri pripravi, retoriki, raznolikosti, zanimivosti, dobri motivaciji, oddajanju pozitivne energije. Odnose vzpostavim predvsem tako, da učencem prisluhnem, da jih nenehno vzpodbujam, nudim pomoč, ko jo potrebujejo, jim zaupam. Pomembno pa se mi zdi, da imamo skupne skrivnosti, ki ostanejo samo med nami. Če ti učenci lahko zaupajo, potem te tudi spoštujejo. Odnosi so zdravi in se krepijo. Moja pričakovanja temeljijo predvsem na pripravljenosti učencev na življenje, da znajo iskati vire znanj, da sprašujejo, česar ne razumejo ali kaj bi še radi vedeli. Postati morajo vedoželjni in vedeti, da se na napakah učimo. Ker trenutno opismenjujem – gradim temelje, želim, da bi ti temelji bili dovolj trdni za gradnjo naprej. Trudim se, da jim podajam lepo slovensko besedo. Želim, da bi jo razvijali in razširjali naprej. Vse bolj se mi zdi, da bo učitelj tisti, ki bo moral dajati slovenski besedi vse večji pomen (mislim na knjižno slovenščino). Želim si, da bi moji učenci bili čim bolj samostojni, da bi v svojem kakovostnem svetu ohranjali dobre medsebojne odnose, spoštovanje, da bi jim znanje pomenilo vrednoto, za katero se je potrebno potruditi. Uresničitev zastavljenih ciljev sproti analiziram, razmišljam o pomanjkljivostih in predvsem, kako spremeniti način poučevanja za doseg zastavljenih ciljev. Sproti je potrebno preverjati znanja, saj so učenci natančni pokazatelji, ali smo izbrali pravo pot do zelenega cilja. Pravo pot včasih pokažejo tudi oni. Moja velika želja je, da bi učitelji (spet) postali učitelji ne birokrati. Učitelj ima pred seboj živo bitje, ne mrtev papir. Papir prenese vse: lahko po njem čečkamo, ga režemo, mečkamo, nazadnje ga lahko zavržemo. Kaj pa naredimo z otrokom? Če mu ne prisluhnemo, si ne vzamemo časa, ko nas potrebuje, se mu lahko zgodi kot papirju. Vendar so posledice popolnoma drugačne ...

Naš poklic ima plemenito poslanstvo – delo z otroki.

Pogovor s socialno pedagoginjo Kristino Podgorelec

»Menim, da lažje dosegamo cilje, ki si jih postavimo sami, kot tiste, ki nam jih postavijo drugi.«

Ker se danes več kot kadarkoli prej sprašujemo o vzgoji svojih otrok in iščemo nasvete za izboljšanje medosebnih odnosov, smo se odločili, da poklepetamo s Kristino Podgorelec, ki se dnevno srečuje z veliko otroki in se pogosto srečuje z njihovimi stiskami. Opravlja namreč delo mobilne socialne pedagoginje na OŠ Ormož, OŠ Miklavž pri Ormožu, OŠ Velika Nedelja in OŠ Gorišnica. Nasploh pa je njena poklicna pot zanimiv mozaik izkušenj s področja dela z ljudmi.

Vaše delo ni osredotočeno samo na eno šolo, ampak obiskujete učence na različnih šolah. Lahko poveste, na katerih in koliko je vseh učencev, ki jim pomagате?

Mobilno socialno pedagoško delo opravljam glede na potrebe. Izvajam ga z učenci, ki imajo čustvene in vedenjske težave. V tem šolskem letu delam na 4 šolah. Individualno delam z 12 učenci na OŠ Ormož, OŠ Miklavž pri Ormožu, OŠ Velika Nedelja in OŠ Gorišnica.

Nam lahko opišete potek srečanj s posameznim učencem? Je to vnaprej pripravljeno delo po nekem načrtu ali gre predvsem za reševanje trenutnih problemov in situacij?

Za vsakega učenca v začetku šolskega leta pripravim cilje. Nekaj je takšnih, ki se nadaljujejo že iz prejšnjega šolskega leta, kakšen se najde tudi na novo. Večinoma oblikujem cilje skupaj z učenci, saj so oni tisti, ki bi morali največ vložiti v njihovo doseganje. Menim, da lažje dosegamo cilje, ki si jih postavimo sami, kot tiste, ki nam jih postavijo drugi. Prav tako je delo z učenci uspešnejše, če k doseganju istih ciljev težijo tudi starši oziroma družina. Pri delu z učenci tudi sproti sodelujem z razredniki in drugimi učitelji, ki ga poučujejo. Posamezna srečanja so tako namenjena pogovorom, igri vlog, razvijanju primerne komunikacije, iskanju možnosti pozitivnega uveljavljanja, razvijanju pozitivne samopodobe, iskanju učinkovitih metod učenja, razvijanju pozornosti ... Pomembno se mi zdi tudi, da se učenec nauči načrtovati svoje življenje, iskati načine, kako bo te načrte izpeljal, ter oceniti lastno uspešnost. Delo je torej vnaprej načrtovano, vendar se predvsem pri tistih učencih s pogostejšimi vedenjskimi težavami dogaja, da v uri, največ dveh, kolikor jih imam na teden na razpolago za svoje delo, poskušam le reševati sprotne težave.

Poučujete tudi na Osnovni šoli Stanka Vraza, ki je osnovna šola s prilagojenim programom. Zdi se, da se zadnja leta v ta program OŠ vpisuje minimalno število otrok. Kaj menite, da je vzrok in kako sami gledate na to? Opažate sploh kakšno razliko med delom tam in na ostalih osnovnih šolah?

Razlika med delom na šoli s prilagojenim programom in na »redni« šoli, kakor preprosto rečemo, je velika. Na šoli s prilagojenim programom poteka delo v manjših skupinah, prilagojeno pa je sposobnostim otrok, ki jo obiskujejo. Na naši šoli je veliko poudarka na počutju posameznega otroka. Pomembno je, da vsak otrok doživlja uspehe, saj je lahko le tako srečen in zadovoljen. Otroci, ki imajo velike učne težave zaradi katerega koli razloga, pa žal ne morejo biti uspešni in zadovoljni, zato se nemalokrat pri njih razvijejo čustvene ali vedenjske težave. Z neprimernim vedenjem se skušajo postaviti v ospredje, želijo biti opaženi, česar z učenim uspehom ne morejo doseči. Iz preteklih let poznam kar nekaj učencev, ki so obiskovali redno osnovno šolo in so bili kasneje z odločbo o usmeritvi prešolani na prilagojeni program. Zaradi neuspešnosti so se na redni šoli zapirali vase, niso se družili z vrstniki, pri njih so se začeli kazati znaki psihičnih težav. Ko so se vključili v prilagojeni program, so s svojimi sposobnostmi uspeli dosegati učne cilje, naučili so se sodelovati z drugimi, postali so zadovoljni.

Našo šolo pa obiskujejo tudi otroci z različnimi težjimi motnjami, ki so usmerjeni v posebni program vzgoje in izobraževanja, v katerem tiste, ki zmorejo, učimo veščin za čim bolj samostojno življenje, za ostale pa predvsem skrbimo, da imajo zadovoljene osnovne življenjske potrebe ter da jim je lepo v družbi vrstnikov. Glede vpisa na šolo s prilagojenim programom pa jaz razmišljam tako. Vsakemu otroku, ki zmore, je treba dati priložnost, da poskusi. Če pa ob rednem domačem delu, dodatni strokovni pomoči, ki mu je nudena ter ob maksimalnem trudu vseeno ne zmore dosegati minimalnih ciljev, pa je prav, da se preusmeri na šolo, kjer bo to zmožel. Vedno je treba gledati na posameznega otroka in izhajati iz njegovih zmožnosti in potreb. Pogosto pa je žal tako, da starši razmišljajo bolj o tem, kaj bodo rekli sorodniki, sosedje in sodelavci, če bo njihov otrok obiskoval šolo s prilagojenim programom, namesto da bi razmišljali o tem, kako se počuti otrok, ko od njega zahtevamo in pričakujemo nekaj, česar ne zmore. Večina staršev, ki jih poznam, je šele po prešolanju spoznala, da je otrok in njegovo počutje najpomembnejše in priznala, da se je po prešolanju spremenilo življenje cele družine.

Narava vašega dela vam dopušča vpogled v otrokovo duševnost - s kakšnimi stiskami se v današnjem času spopada največ otrok? Kje vidite vzrok temu?

Vzrok za težave otrok je možno iskati marsikje. Hiter tempo življenja, premalo časa za kvalitetno družinsko življenje, materialne težave družine, brezposelnost ali prezaposlenost staršev... Do težav lahko pride tudi zaradi težav staršev pri vzgoji. Previsoke ali prenizke zahteve, starši ne znajo, ne zmorejo ali preprosto ne želijo postaviti meja svojim otrokom in jim ne posredujejo osnovnih moralnih vrednot...Otrok je tako pogosto zgubljen, ne znajde se, ko šola in učitelj predenj postavi zahteve, omejitve. Ne znajde se, ko bi moral sodelovati s sošolci in se podrežati pravilom. Osnovo za uspešno delovanje v šoli je po mojem mnenju treba zgraditi v družini že preden otrok prvič prestopi šolski prag. Potem pa je treba nadaljevati s tem, dokler otrok ni samostojen in odgovoren, kar bi moral biti cilj vseh staršev. Otroci se spopadajo predvsem s stiskami svojih družin. Prav je, da jih seznanimo s težavami, ki jih družina ali starši doživljajo vsak dan, ni pa prav, da bi bili oni žrtev tega. Zato se je treba v družini naučiti pogovarjati se, zaupati sebi in drugim. Le tako bomo otroka opremili z znanjem za življenje, ki ga najbolj potrebuje - z znanjem, ki mu bo pomagalo premagovati težave, na katere bo naletel v življenju.

Starši se pogosto obremenjujejo z odgovornostjo za vzgojo svojega otroka. Imate kakšen nasvet zanje - kako naj sami pripomorejo k temu, da se bo otrok dobro vključeval v družbo in se v njej dobro počutil?

Tudi sama sem mama. Moji hčeri sta trenutno v najbolj občutljivem obdobju - v puberteti. Pogosto se sprašujem, ali je moja vzgoja pravilna, kaj delam prav in kaj narobe, kaj bi lahko naredila drugače, koliko lahko jaz vplivam na njun nadaljnji razvoj. Pomembno se mi zdi, da starši in otroci razvijejo primeren odnos, ki bo temeljil na medsebojnem zaupanju. Nikakor si ne morem predstavljati, da so starši in otroci prijatelji, tako kot večkrat slišim. Starš je starš, otrok ga ne more izbrati. Prijatelj pa je nekdo, ki si ga bo otrok sam izbral in bo z njim ustvaril odnos, ki bo obema všeč. Starši pa smo tisti, ki moramo otroku postaviti meje, zahteve in ki od njega nekaj pričakujemo. Paziti moramo, da ne pričakujemo več, kot otrok zmore, saj ga tako že vnaprej obsodimo na neuspeh. Prav tako ne smemo pričakovati manj kot zmore, saj mu tako damo preveč možnosti, da se nauči izogibati obveznostim in ne opravlja svojega dela v takšni meri, kot bi ga glede na svoje sposobnosti lahko. Starši moramo imeti otroka radi, sprejeti ga moramo takšnega, kakršen je. Z vsemi njegovimi dobrimi in slabimi lastnostmi. Sama vedno rečem, da so naši otroci takšni, kakšne sami »naredimo« - so takšni, kakršne smo vzgojili, obnašajo se tako, kot so se naučili od nas. Če otroku postavimo jasne meje in vztrajamo, da jih upošteva, še ne pomeni, da ga nimamo radi. Prepričana sem, da imajo strožji starši svoje otroke raje kot tisti, ki so pretirano popustljivi. Če jim vse dovolijo, jih učijo, da lahko v življenju dobijo vse, kar želijo, ne glede na to, ali se za to trudijo ali ne. Sami pa vemo, da v življenju ne gre tako. Imejmo torej radi svoje otroke - naučimo jih, da se je treba za tisto, kar želimo doseči, potruditi. Naučimo jih, da je treba spoštovati druge, ne glede na to, kdo so in kakšni so.

Imate kakšen nasvet za vse nas? Kako bi lahko vsak od nas izboljšal lastno počutje in odnose z ljudmi, ki nas obkrožajo?

Naučiti se moramo imeti radi - samega sebe in druge. Naučiti se moramo spoštovati želje in potrebe drugih, saj bodo le na tak način tudi drugi spoštovali nas. Spoštovanje pa je temelj, na katerem lahko gradimo lastno uspešno življenje.

Hvala za pogovor.

Larisa Šek, 7. a (novinarski krožek)

»Ormoška ekspedicija« na Medvedjem Brdu

Po izjemni in neverjetni izkušnji nadarjenih učencev v lanskem šolskem letu na ekskurziji v Londonu je bil letos organiziran astronomski tabor za nadarjene učence na Medvedjem Brdu, nedaleč od Logatca. V ta namen so lahko učenci širili svoje poznavanje vesolja in stvari, povezanih z njim, kot tudi pridobivali in odkrivali nove informacije in podatke, s katerimi so razširili svoje splošno znanje o astronomiji. Ker veliko učencev zanimata vesolje in astronomija kot veda sama, se jih je na ta tabor prijavilo skoraj več, kot je bilo pričakovano. Vzrok za tako udeležbo pa ni bila le astronomija, temveč tudi skupno druženje, spoznavanje novega okolja, razne športne aktivnosti, ki so bile na razpolago, in še mnogo več. Tabor je bil predviden za mesec december, česar so bili učenci veseli, saj bi ob morebitnem snegu lahko uživali v snežnih radostih. Vendar se to na žalost večine ni zgodilo. Kljub temu se je 43 učencev, polnih pričakovanj in veselja, skupaj s tremi učiteljicami, odpravilo na pot.

Pot je spremljalo prelepo sončno vreme, zaradi česar je bilo vzdušje na avtobusu zelo pozitivno. Po treh urah vožnje so učenci z učiteljicami le prišli na cilj. Sprejem je bil prijazen in topel. Po nastanitvi v sobah je učence in učiteljice čakalo toplo kosilo, ki pa ni bilo vsem po godu, vendar to ni niti za malenkost pokvarilo vzdušja. Pogrinjek so pripravili učenci, ki so bili dežurni. Sledil je prosti čas, ki so si ga lahko učenci krajšali s športnimi aktivnostmi, z druženjem, s klepetanjem in še z marsičem. Kmalu zatem so sledile prve delavnice, kjer so učenci 6. in 7. razreda izdelali sončne ure, 8. in 9. pa planetarije z ozvezdji, ki so bili narejeni iz kartona. Obe skupini sta se odlično odrezali. Učitelji so bili zelo zadovoljni z izdelki, ki so jih naredili učenci. Po delavnicah je sledila večerja, po kateri so imeli učenci še malce prostega časa. Nato je sledilo predavanje na temo raziskovanja vesolja, onesnaževanja okolja in svetlobe. Veliko učencev je pridno sodelovalo in odgovarjalo na vprašanja. Sledil je sprehod po bližnji okolici, ki je vzbudil zanimanje učencev. Pot ni bila lahka, saj je bila vidljivost zaradi noči in teme zelo slaba. Kljub temu so bili učenci zadovoljni. Po koncu sprehoda so se izčrpani napotili v svoje sobe.

Kmalu je napočila sobota, ki pa je bila malce napornejša, kot je bil dan poprej. Učiteljice so prebudile še zaspale učence, ki pa so se počasi »odvlekli« do zajtrka. Zajtrk je učencem dal dovolj energije, kar je bilo vidno tudi v prostem času, saj je veliko učencev sodelovalo v raznih športnih aktivnostih. Sledila je druga delavnica, kjer so učenci izdelali rakete iz plastenk. Svoje rakete, ki bile na »vodni« pogon, so lahko preizkusili na igrišču. Učenci so v plastenko nalili malo vode ter jo zaprli s tulcem, nato pa so v njo stiskali zrak in je zaradi tlaka plastenko izstrelilo v nebo. Po malici so se učenci razdelili v 6 skupin za izvedbo orientacijskega pohoda. Na poti so morali odgovarjati na vprašanja in upoštevati navodila, ki so jih imeli napisana na listu. Najbolje se je odrezala skupina z imenom Bober. Po končanem pohodu so imeli učenci malce prostega časa, po tem je sledilo kosilo in zatem še zadnja delavnica tisti dan, kjer so učenci izdelali kozmični koledar (vse od nastanka vesolja do danes), tridimenzionalni prikaz ozvezdja Orion iz kartona in plakat, ki je prikazoval rojevanje in umiranje zvezd. Po končani delavnici so se učenci in učiteljice odpravili v učilnico, kjer so se družili. Bilo je izredno zabavno in duhovito, saj so predstavitve sob dodatno popestrile dogajanje. Na koncu pa so vsi še skupaj zaplesali.

Zadnji dan je potekal veliko bolj sproščeno. Po zajtrku so učenci imeli več prostega časa, nato sta sledili dve delavnici. V prvi sta 6. in 7. razred izdelovali *camero obscuro*, 8. in 9. pa mednarodno vesoljsko postajo. Po končanih delavnicah je bilo učencem na voljo nekaj prostega časa, temu pa je sledilo kosilo in končna predstavitev celotnega tabora. V tej predstavitvi so učenci predstavili in pokazali, kaj so med vikendom ustvarili na delavnicah in kaj vse so si zapomnili s predavanj. Sledil je zaključek in analiza celotnega vikenda, učitelji pa so bili ponosni in zadovoljni s prikazanim.

Po zahvali in slovesu se je »ormoška ekspedicija« odpravila proti domu, a še pred tem so se kot običajno ustavili v McDonaldsu v Ljubljani. Vzdušje na avtobusu je bilo zelo veselo in prijetno. Domov so prišli ob zgodnjih večernih urah.

Ta izkušnja se je učencem zdela zelo pozitivna, saj so se lahko družili in zabavali, hkrati pa se zraven še veliko naučili. Zaradi takega pozitivnega vzdušja so si učenci zaželeli, da bi se proti koncu tega šolskega leta izvedla še kakšna ekskurzija z nadarjenimi učenci, nekateri so tudi mnenja, da bi se ponovila podobna zgodba, kot se je zgodila na ekskurziji v Londonu, torej da bi izvedli ekskurzijo izven meja naše države. Učenci so bili pohvaljeni s strani učiteljic in lahko rečemo, da enako velja tudi za njih.

Toni Kvar, 9. b

Izid zbornika ob 20-letnici raziskovalnega dela na OŠ Ormož

Raziskovalna dejavnost kot pot v vesolje otroških znanj in spoznanj

»Znanje je eden izmed najpomembnejših pogojev za vzpon do vrhunskih izobraževalnih dosežkov, obenem pa nujen kapital za uspešno delovanje posameznikov v vsakdanjem življenju,« meni ravnateljica OŠ Ormož Majda Podplatnik Kurpes, prof. Raziskovanje kot odkrivanje novega je prvobitni način učenja. In ker je »otrok knjiga, iz katere beremo in v katero pišemo« (P. Rossenger), je raziskovanje kot učna metoda posebna medsebojna interakcija med učiteljem in učencem, saj tako v učnem procesu pridobita oba.

»Na OŠ Ormož se zavedamo, da je pomembno pri mladem človeku spodbujati ustvarjalnost, kritično mišljenje, samostojnost in odgovornost,« je povedala Nataša Rizman Herga, prof., urednica **Zbornika raziskovanja na Osnovni šoli Ormož 1994-2014**, ki je dostojno počastil 20-letnico sistematičnega raziskovalnega dela na Osnovni šoli Ormož. Pomočnica ravnateljice OŠ Ormož Brigita Brajković se spominja, da »so elemente raziskovalnega dela učitelji naše šole vključevali v pouk že mnogo, mnogo prej, preden je nastal zapis prve raziskovalne naloge«. Prav ona in sedanja ravnateljica OŠ Ormož Majda Podplatnik Kurpes, prof., pa sta bili mentorici prvih dveh raziskovalnih nalog v letu 1993/1994, ki sta tekmovali na regijskem srečanju mladih raziskovalcev v organizaciji Znanstveno raziskovalnega središča Bistra Ptuj. Od takrat pa do danes je na OŠ Ormož nastalo kar 80 raziskovalnih nalog, od katerih se jih je 64 predstavilo v sklopu Srečanja mladih raziskovalcev (ZRS Bistra Ptuj), 15 pa jih je tekmovalo v okviru razpisov in natečajev ostalih organizacij. 33 % raziskovalnih nalog OŠ Ormož je prejelo zlata priznanja na državni ravni, 15 % se jih je uvrstilo na prva tri mesta v državi, preostalih 19 % je prejelo srebrna, prav tolikšen delež pa bronasta priznanja na državni ravni.

V zborniku, ki nosi naslov **Vesolje otroških znanj in spoznanj**, so zbrane sledi 20-letnega dela in bogata zakladnica spominov - tako mladih raziskovalcev, ki so zdaj že odrasli v mentorje novim generacijam iskalcev znanj in spoznanj, kakor tudi njihovih mentorjev. V Uvodu se zborniku na pot zapišejo misli ravnateljice Majde Podplatnik Kurpes, prof., župana Občine Ormož Alojza Soka, dr. vet. med., ter mag. Vere Bevc, predstojnice Zavoda za šolstvo, OE Maribor. Sledijo razmišljanja O ustvarjalnosti in inovativnosti mladih izpod peresa dr. Mitje Slavinca, predsednika Zveze za tehnično kulturo Slovenije, predstojnice Zavoda za šolstvo, OE Murska Sobota, Irene Kumer, prof., direktorice ZRS Bistra Ptuj dr. Aleksandre Pivec ter mlade raziskovalke z ZRS Bistra Ptuj Nataše Belšak Šel, univ. dipl. inž. kem. teh. Zbornik se sprehodi Po raziskovalnih stopinjah naše šole, poda Pregled raziskovalne dejavnosti na OŠ Ormož, razkrije Prve korake v svet raziskovanja, zapiše Zapise mladih raziskovalcev in Zapise mentorjev, zaključi pa z Vidnejšimi uspehi na državni ravni.

Za lično grafično podobo zbornika je poskrbela Renata Pučko, prof., logotip je zasnovala Janja Rudolf, prof., za nastanek zbornika imajo poleg ravnateljice Majde Podplatnik Kurpes, prof., zasluge tudi ostale članice uredniškega odbora: Brigita Brajković, predm. učit., Nataša Rizman Herga, prof., mag. Irena Kandrič Koval, Mirjana Korpar, prof., ter mentorji in mladi raziskovalci, ki so s svojimi prispevki obogatili sprehod po 20-ih letih raziskovanja na OŠ Ormož. Mag. Mateja Meško je zasnovala umetniški spremljevalni program ob svečani predstavitvi zbornika, ki je bila 20. 3. 2015 ob 18. uri v Domu kulture Ormož. S svojim nagovorom jo je počastila najprej ravnateljica OŠ Ormož Majda Podplatnik Kurpes, prof., nato pa so zborniku izrekli dobrodošlico še župan Občine Ormož Alojz Sok, dr. vet. med., nekdanji ravnatelj Osnovne šole Ormož dr. Bojan Burgar ter predstojnica Zavoda za šolstvo, OE Murska Sobota Irena Kumer, prof. Vsi so poudarili pomen raziskovalnega dela v sodobni šoli, mladim raziskovalcem, ki stopajo po prvih stopinjah raziskovalnega sveta, pa je urednica zbornika Nataša Rizman Herga, prof., ki je navzočim zbornik tudi predstavila, še zaželela, »da jih pri ustvarjanju raziskovalnih nalog vodita ustvarjalnost in kreativnost, da bi bili ambasadorji novih spoznanj in produktov in da bi jih raziskovanje spremljalo na njihovi življenjski poti.«

Tina Zadravec

Kaj se dogaja na področju ljudske glasbe na OŠ Ormož?

Za ohranjanje ljudskega petja in pesmi na naši šoli še vedno skrbi Etno skupina Gudalo, ki občasno nastopa tudi izven šole na različnih prireditvah. Za nami je v tem šolskem letu že kar nekaj nastopov. Med temi velja omeniti sodelovanje ob prevzemu novega gasilskega avtomobila Gasilske zveze Ormož, nastop ob otvoritvi ormoškega martinovanja, na srečanju starejših občanov Krajevne skupnosti Ormož ter snemanje TV-oddaje Polka in majolka, ki je potekalo pred božično-novoletnimi prazniki v Kulturnem domu v Miklavžu pri Ormožu. Svoj prispevek smo imeli tudi v beli dvorani grajske pristave ob otvoritvi razstave z naslovom Kmečke skrinje, v Središču ob Dravi pa smo z glasbo in petjem popestrili občni zbor Turističnega društva, prav tako pa tudi članov Društva upokojencev Ormož. Naš zadnji nastop je bil v nedeljo, 29. 3. 2015, ob počastitvi materinskega dneva v Kulturnem domu Ormož. Pred nami so že nova povabila, na katera se bomo z veseljem odzvali. Člani Etno skupine Gudalo

Tržnica poklicev

V življenju pogosto sprejemamo odločitve, ki so lahko posledica naključij ali pa rezultat sistematičnega razmišljanja in načrtovanja. Med slednje prav gotovo sodi tudi izbira poklica oziroma nadaljnega izobraževanja, kar je najbrž ena izmed najpomembnejših odločitev v življenju. Vsak posameznik namreč želi biti uspešen v času šolanja in kasneje pri opravljanju poklica, zato je pomembno, da ozavešča vedenje o sebi in o sebi veliko razmišlja. V ta namen na šoli v okviru poklicne orientacije z učenci v času razrednih ur izvajamo različne aktivnosti, s pomočjo katerih se seznanjajo z dejavniki poklicnega odločanja.

Eden izmed pomembnejših aktivnosti je zagotovo »Tržnica poklicev«, ki jo vsako leto že tradicionalno prirejamo v mesecu januarju z namenom, da učencem 8. in 9. razreda ter njihovim staršem približamo programe različnih srednjih šol in možnosti nadaljnega izobraževanja ter jim s tem olajšamo že omenjeno odločitev.

Letos je tržnica poklicev potekala v **torek, 20. 1. 2015, ob 17. uri** v jedilnici šole, na njej pa so se na posameznih stojnicah predstavile naslednje srednje šole, dijaški domovi in druge ustanove:

Gimnazija Ormož, Biotehniška šola Ptuj, Strojna šola Ptuj, Elektro in računalniška šola Ptuj, Ekonomska šola Ptuj, Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor, Prometna šola Maribor, Srednja šola za oblikovanje Maribor, Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor, Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci, Gimnazija in srednja kemijska šola Ruše, Dijaški dom Murska Sobota, Dijaški dom Drava Maribor, Dijaški dom Maribor, CIPS Ptuj, Območna Obrtno-Podjetniška zbornica Ormož, Predstavitev vojaških poklicev.

Verjamemo, da so naši učenci in njihovi starši pridobili ustrezne informacije in si tako olajšali odločitve o nadaljevanju izobraževanja in morebiti tudi poklica, ki ga bodo z veseljem opravljali.

Mojca Bauman Kralj, prof., šolska svetovalna služba

Dogajalo se je ...

Planinski izlet na Svetino

V soboto, 21. 3. 2015, smo se planinci iz Osnovne šole Ormož odpravili na že tradicionalni pomladni izlet z vlakom. Pridružili so se nam tudi mladi planinci iz Središča, Miklavža in Koga. Povabilu na naš izlet pa se je odzvalo tudi precej starih, tako da se nas je zbralo kar 130.

Vožnja z vlakom se je končala v Štorah, kjer nas je pričakal vodnik Simon. Po dobri dve uri trajajočem vzponu smo dosegli vrh z imenom Ramanca, ki se dviga nad Svetino. Tam smo se v domu pošteno okrepčali in malo odpočili.

Odpravili smo se še v vasico Svetina. Spraševali smo se, kakšen je bil nekoč razlog, da so v tako majhni vasi postavili

kar dve cerkvi, tudi zgodovinarji nam na to vprašanje ne vejo natančno odgovoriti. Vasica je zaslovela tudi zaradi svetovne popotnice in pisateljice Alme Karlin, ki si je že pred več kot 100 leti kot ena prvih žensk upala potovati sama po svetu in je pokopana na tamkajšnjem pokopališču.

V Ormož smo se nekaj po 16. uri vrnili spet bogatejši za kakšno zanimivo doživetje.

Stanka Hebar, prof.

Ustvarjalnica

Smetiščni muc

Jaz sem potepuški muc. Nimam doma, kjer bi lahko živel. Vsako jutro se najprej zbudim. Nato se pretegnem, otresem, se s tačko malo umijem, potem pa grem na sprehod. Ko sem na sprehodu in vidim, da so kje vsaj malo odprta vrata, grem do tiste hiše, se prepričam, da ni nobenega psa in potem hitro švignem v kuhinjo in vzamem kakšen zrezek. Včasih vidim tudi odprto okno in skočim v hišo. V takšnem primeru se nikoli ne prepričam, ali je tam pes ali ne. Najbolj vesel sem, ko vidim odprto okno v kuhinji. Takrat si vzamem zalet in hitro zbežim, kot bi bil na krosu. Nato se odrinem in z vso močjo skočim skozi odprto okno. Potem se odpravim proti hladilniku ter vzamem zrezek ali kakšno drugo dobroto. Če pa me kdo zaloti ... Bolje, da ne povem, ker potem boste imeli vsi nočne more. Če seveda dobim kaj za pod zob, to takoj odnesem na varno in skrijem, da mi kdo ne ukrade. Ko sem sit, grem naprej. Včasih srečam kakšnega mačkona in nato malo poklepetava. Navadno to traja celo večnost. Ko pa sva slabe volje on ali jaz, najin pogovor ne traja prav dolgo, včasih pa se od slabe volje niti ne pozdraviva. Ko ima večina mačk kosilo, ga jaz nimam. Včasih skozi okno vidim, da maček ni pojedel svojega kosila. Hitro se splazim skozi okno in ga seveda pojem. Potem ga lastniki božajo in mu govorijo, kako zelo je priden, da je vse pojedel. Ko njegove ostanke pojem, seveda, če jih sploh dobim, se odpravim na sprehod. Torej sem skoraj cel dan na sprehodu. Ko se sprehajam po smetišču, včasih najdem kakšno zanimivo stvar za igranje. Kmalu je že večer. Včasih se še sprehodim po bližnjem travniku in ko sem že zelo utrujen, se odpravim nazaj k smetem. Nekoč sem si iz smeti naredil prostor, ki je kot hiška. Tam spim. Zdaj se odpravljam spat, zato bi vas prosil, da ste malo tišji.

Ne živim v vilah in palačah in pogosto sem lačen. Sem pa srečen, ker sem svoboden.

Zala Jurkovič, 5. b

OCENA KNJIGE / Anton Ingolič: *Gimnazijka*

Neželjena nosečnost pri najstnicah ni nobena redkost. Zaradi tega se lahko pojavijo velike posledice: od klinične depresije, osamljenosti, odmaknjenosti od družbe, občutljivosti, nesrečnosti do nezmožnosti opravljanja raznih obveznosti, kot so recimo srednja šola ali študij, ki jih mladostnice na koncu ne opravijo. Zaradi takšnih težav se ta dekleta »zaprejo vase« in svojih težav ne zaupajo nikomur, zato nastopita že prej omenjena osamljenost in depresija. Prav ta dva dejavnika lahko privedeta do fizičnega in psihičnega samopoškodovanja ter naposled tudi do samomora oziroma »končne odreditve«.

To socialno stisko je slovenski pisatelj in dramatik Anton Ingolič odlično prenesel v svoj mladinski roman z naslovom *Gimnazijka*, ki je izšel leta 1967 pri Mladinski založbi.

Anton Ingolič je bil rojen v Spodnji Polskavi pri Pragerskem 5. januarja 1907. Rodil se je v kmetijsko-obrtniški družini, zato so vsi mislili, da bo tudi on nadaljeval s to »tradicijo«. Vendar so njegovi cilji bili drugačni od pričakovanih ostalih, saj si je želel postati novinar. Po končani gimnaziji v Mariboru se je odpravil študirat v Pariz, kjer je postal učitelj francoščine. Po vrnitvi domov je študiral slavistiko na ljudski univerzi v Ljubljani. Zaposlil se je kot vzgojitelj, kasneje pa kot profesor na ptujski gimnaziji. Med 2. sv. vojno so ga z družino izselili v Beograd, kjer je tudi nekaj časa ustvarjal. Po vrnitvi domov je veliko potoval in pisal potopise. Do smrti, 11. marca 1992, je napisal veliko knjig, še posebej povesti in romane, ki so bili namenjeni predvsem odraslim, pa tudi mladostnikom in starejši mladini. Med njegova najbolj znana dela štejemo: *Mladost na stopnicah* (mladinski roman), *Lukarji* (kmečka povest), *Pred sončnim vzhodom* (izseljenski roman), *Onduo, moj črni fant* (družbeno-kritični roman), *Ugasla dolina* (zgodovinski roman), *Diamanti, ribe in samovar* (mladinska potopisna povest). Poleg omenjenih med njegova največja dela uvrščamo tudi mladinski roman *Gimnazijka*, za katerega je prejel Levstikovo nagrado in je s svojo zanimivo in v tistem času družbeno-kritično zgodbo požel kar nekaj pozitivnih kritik, kot tudi nekaj tistih negativnih, kar gre predvsem na račun prezentacije zgodbe v knjigi, saj so dogodki v knjigi takrat veljali za nekakšen tabu oziroma niso bili sprejemljivi v takratni družbi.

Temelji tega romana so predvsem odnosi med srednješolsko mladino ter posledice vseh »norosti«, ki so takrat bile obravnavane kot nesprejemljive. Zgodba se navezuje na Jelko, protagonistko tega romana. Jelka je na začetku predstavljena kot običajno dekle, ki obiskuje tretji letnik gimnazije v Ljubljani. Čas raje preživlja sama, vendar ima kljub temu nekaj prijateljic, ki jim lahko »zaupa«. V knjigi so največkrat omenjene Ada, Darja in Magda. Slednja je Jelkina najboljša prijateljica, saj je od navedenih najbolj iskrena in zaupanja vredna, čeprav Jelka svojih skrivnosti ne zaupa nikomur. Zgodba teče z mirnim in ne tako zavitim tokom, a nato se naenkrat zaplete. Namreč Ada, Jelkina prijateljica, povabi Jelko na zabavo. Kot na vsaki najstniški zabavi se dogajajo razne norosti in ena od teh je tudi ta, da se Jelka spusti v spolni odnos in s tem tudi zanosi, ker seveda takrat uporaba prezervativov ni bila pogosta. Dejstvo, da je zanosila, je Jelko močno pretreslo, vendar je svojo nosečnost izjemno dobro prikrivala.

Tam nekje v začetku maja dobi Jelka priložnost, da odpotuje na enomesečne počitnice k očetovim prijateljem v Pariz. Jelka je zaradi potovanja izjemno vesela, saj si je vedno želela odpotovati v Francijo, zraven tega pa ji odlično leži francoščina, saj ima v šoli odlične ocene, zato ima možnost svoje znanje še bolj izpopolniti. V Parizu jo zelo gostoljubno sprejme družina Gramont, kar je Jelki zelo všeč. Nato pa spozna njihovo hišno pomočnico - Franchon, s katero hitro skuje zavezništvo, ki se razvije v močno prijateljstvo. Jelka tudi izve, da je Franchon doživela enako usodo kot ona sama. Čez nekaj časa mora Jelka odpotovati v Lens, na sever Francije, kjer pa se ji zdi vse mizerno, saj tam živi v rudarskem naselju in ne v zeleni dolini pod Alpami, kakor si je to zamišljala. Za tem sledi nekaj malo bolj zanimivih dogodkov, vendar vseeno niso tako veliki, da bi »zamajali zgodbo« in jo »obrnili na glavo«. Kljub veliko slabim dogodkom, ki vključujejo Jelko, se zanjo zgodba konča dokaj pozitivno, vsaj z mojega stališča.

Kljub temu, da je knjiga zelo dolga in težka za branje, so dogodki opisani na zelo zanimiv način ter izredno podrobno, kar pa je včasih zelo moteče (vsaj za mene), saj zgodba postane malce dolgočasna, a vendar še vseeno nekoliko zanimiva, da nadaljujem z branjem.

Sporočilo je po mojem mnenju dokaj poučno, še posebej v družbi, v kateri živimo v današnjem času, saj je že sama tema knjige zasnovana na podlagi družbenih odnosov in socialne stiske mladine.

Torej premisli, preden storiš nekaj, zaradi česar ti bo kasneje žal in boš sam nosil posledice ...

Zaradi poučnosti same teme in sporočila tega mladinskega romana bi knjigo priporočil vsem, ki jim je branje dolgih in podrobno opisanih posameznih dogodkov v knjigi všeč, kljub temu pa sem mnenja, da naj knjigo preberejo tudi vsi ostali, saj lahko s tem spoznajo en dokaj velik problem, ki pesti našo družbo že kar nekaj časa in ki nas bo še po vsej verjetnosti mučil tudi v prihodnosti.

Toni Kvar, 9. b

SREČANJE Z MARIJEM MORELOM

Bil je lep dan, ko se je naša družina odločila, da gre na izlet v Trst, kjer smo si nameravali ogledati luko, znane zgradbe in tudi ulice. Vzeli smo vse, kar smo potrebovali, in se odpravili na pot.

Vozili smo se nekje 7 ur in prispeli do zelo znane luke, kjer smo srečali Marijo Morela. Mama mi je odsvetovala, da grem k njemu, a sem vseeno šla. Na srečo je znal govoriti slovensko in sva se takoj sporazumela. Povedal mi je, da ga mati vsak dan pretepe, ker je nezakonski otrok in mati njegovega očeta ni marala. Ko mi je to pripovedoval, se je zraven jokal in sem ga potolažila tako, da sem ga povabila na sladoled in se zraven pogovarjala o sadju.

Nato so prišli njegovi prijatelji, ki so ga vsepovsod iskali. Malo so se me ustrašili, ampak jim je Marijo razložil, da nisem bav-bav in da se me ni treba bati. Niso vedeli govoriti slovensko, zato je bil Marijo tisti, ki je prevajal iz slovenščine v italijanščino in obratno. Med našim pogovorom so omenili, da so enkrat ukradli ananas in da se je Peter Lovrin žrtvoval za Marijo, ker je vedel, da je bil vsak dan tepen in da na policiji tepejo do krvi. Jaz sem po svoje razumela, da je bil Peter zelo sočuten in sredi razmišljanja me je zmotila mama, ki je rekla, da se moram posloviti od svojih novih prijateljev in da naj pomagam spraviti stvari v avto.

Ko smo končali, sem se še enkrat poslovila od novih prijateljev, šla v avto in se z našo družino odpeljala domov, kjer sem še enkrat razmislila o vsem, kar se je zgodilo.

Razmišljanje po branju Cankarjevih črtic ...

Črtice Bobi, Skodelica kave in Mater je zatajil, se mi zdijo povezane s skritim sporočilom, z žalostjo, obžalovanjem.

Glavne literarne osebe so prikazane kot mladostniki, reveži. Res je — nekoč je bilo vsega veliko manj, včasih je človeka prevzel ego, še vedno ga, velikokrat storimo nekaj, kar obžalujemo.

Odrasli so večinoma komaj imeli za hrano, vendar so otrokom hoteli dati vse.

Če pogledaš tako, je še vedno na nek način enako, starši včasih komaj pridejo skozi mesec s svojo plačo, vendar nam še vedno poskušajo dati vse.

Čeprav imamo veliko več, je nad nami sloj bogatih.

Ti bodo dobili stvari ceneje ali pa zastonj, medtem ko bodo tisti, ki imajo veliko manj, dobili stvari dražje.

Še vedno se včasih sramujemo tega, kar imamo, razlika je, da so sedaj druge stvari.

Odrasli si velikokrat mislijo: 'Poglej našo mladino, kaj se pretvarjajo, da jim je hudo ... Ko sem jaz bil/a njihovih let ...' V bistvu nam je, le da so drugačne stvari. Ocene, družina, pritisk in stres od obeh, pričakovanja družine, pričakovanja družbe, zaničevanje, nesprejemanje, slaba samopodoba, nekateri so kovani v zvezde, drugi so, kot da jih ni. V glavo imamo vbito to mišljenje, kakšni moramo biti, da bomo sprejeti v družbo. Dovolj pametni, dobre ocene, ne predebeli, ne presuhi, ne pregrdi, ne prelepi, ne preveč ličil, ne premalo, takšne obleke, takšne ne ...

Televizija, slike modelov, ki so računalniško preoblikovane, nam dajejo 'vzged', kakšni bi morali biti. Malo kdo vidi, da tega v resnici ni. Glave nam trpajo z neko perfekcijo, ki je ni ...

Starši, če je vaš otrok 'drugačen' v kakršni koli smeri, gorje mu v šoli!

Materialne stvari, dobre ocene, prijatelji. Človek bi si mislil, da če ima to, ima vse, je srečen. To je daleč od resnice.

Velikokrat se komaj vstanemo s postelje ... Ne, ker bi bili utrujeni od dela, ker smo izmučeni od lastnih misli. Svojih lastnih dejanj, ki nam škodijo, nas uničujejo, a z njimi ne moremo prenehati.

Zdi se nam, da kar naredimo, nikoli ni dovolj dobro. **Naše uporništv**o je velikokrat posledica stresa, jeze, neprespanih noči ... in tega, da naše mnenje odrasli po navadi vzamejo kot šalo, nočejo poslušati. Hočejo nam vsiliti svoje mišljenje, ker po navadi vlada motiv, 'starejši sem, imam več izkušenj kot ti, ne bom ti priznal, da nimam prav, uporabil bom svojo moč nad tabo'. Zato velikokrat naredimo nekaj, kar staršem ne bomo nikoli povedali.

Velikokrat so starši pod stresom službe, včasih se zato spravijo na svoje otroke. Ko se poskusimo zagovoriti, po navadi dobimo 'smrklja, kaj mi boš jezikal/a nazaj? Vi ste vaš stres nekam znesli, malo vam je odleglo, kaj pa nam? Ne moremo se dreti na nikogar. Tudi mi smo že tako ali tako lahko imeli slab dan, to nič ne pomaga.

Ni pri vseh tako. Nekateri so res v rožicah. Nekateri imajo res vse na pladnju prineseno. Nekateri se zavedajo vsega na pol. Gorje nam tistim, ki se zavedamo večino vsega, kako ta sistem poteka.

En lažen nasmeh naredi veliko. Ena laž 'V redu sem' pa še več.

Če bi se zamenjali z nekoč in danes, bi videli, da so se le časi spremenili.

Časi so se spremenili, denar je še vedno vse — tisti, ki ima denar, lahko pove svoje mišljenje, lahko pove to, kar naj bi bilo res.

Videli bi, da ni vse slabo, vendar spremenilo se veliko ni.

Nika Polič, 9. b

Zimski športni dan

Razvedrilo

VSA JAJCA V ENI KOŠARI

Kmetica Vanda je imela v košari dvajset jajc. Odločila se je, da bo vsakemu od svojih desetih otrok podarila po dve jajci. Imela je le devet košar, v katere je lahko predstavila jajca. Čez nekaj minut je vsak od otrok dobil košaro z dvema jajcema, čeprav nobeden od otrok prej ni imel svoje košare. Kako je bilo mogoče, da je vseh deset otrok dobilo košare?

IZNAJDITELJI

Borut, Vinko in Filip na konferenci o znanstvenih iznajdbah razstavljajo svoje najnovejše iznajdbe. Po poklicu so biolog, kemik in fizik, vendar morda ne ravno v tem zaporedju. Ali lahko iz spodnjih informacij ugotovite poklic in iznajdbo vsakega od teh treh iznajditeljev?

FILIP NI IZNAŠEL FISILIZATORJA 500, BORUT PA NI FIZIK. BIOLOG JE IZNAŠEL MERILNIK MLADOSTI. FISILIZATOR 500 JE IZNAJDBA KEMIKA. ČASOVNI STROJ JE NAREDIL VINKO.

IME	POKLIC	IZNAJDBA

REBUS

~~A~~

-- XXXX

~~AN~~

OŠ Ormož ima talent

V sredo, 24. 12. 2014, smo si učenci Osnove šole Ormož privoščili malo zabave. Namesto pouka smo imeli talente. Na najbolj resničnostni šov Osnovna šola ima talentse je prijaviło kar 11 skupin in posameznikov, ki so se predstavili z različnimi točkami. Talenti so plesali, peli, pripovedovali vice, igrali na instrumente. Te priložnosti nismo zamudila niti dekleta 9. a in se predstavile z zabavno plesno točko.

Po končanem "tekmovanju" nam je strokovna komisija, pod vodstvom učitelja Borisa Polaka, podelila priznanja in razglasila prve tri najboljše točke.

Prvo mesto sta zasedla Matej in Gabrijel, fanta 9. b-razreda, ki sta se predstavila z lastno glasbeno točko.

Drugo mesto je s plesno točko osvojil Jaka Komloš, fant 7. b., tretje mesto pa smo si dekleta 9. a-razreda delile z učenko 8. a Tajo Husel, ki se nam je predstavila s pevsko točko.

Zraven vseh točk smo se zabavali in namesto da bi sedeli za mizami, pisali snov v zvezke in poslušali učitelje, smo sedeli v jedilnici, se zabavali in si na koncu zaželeli lepe počitnice.

Sanja Viher, 9. a

Odtenki umetnosti

Nika Malek, 8. b

Nina Bezjak, 7. b

Ana Škorjanec, 9. b

Aljaž Krabonja, 7. b

Špela Prejac, 7. b

Patrik Zidarič, 6. b

Žiga Zadavec, 6. b

Razstava
likovnih del
učencev
Osnovne šole Ormož
Mentorica: Janja Rudolf

Nik Prapotnik, 6. b

Jakob Majhen, 6. a